Vrijdag 7 Augustus 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3671

AMIGOE DI CURACAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Belangrijke Besprekingen in Londen en Moskou.

Brits Indische Congres Partij komt bijeen.

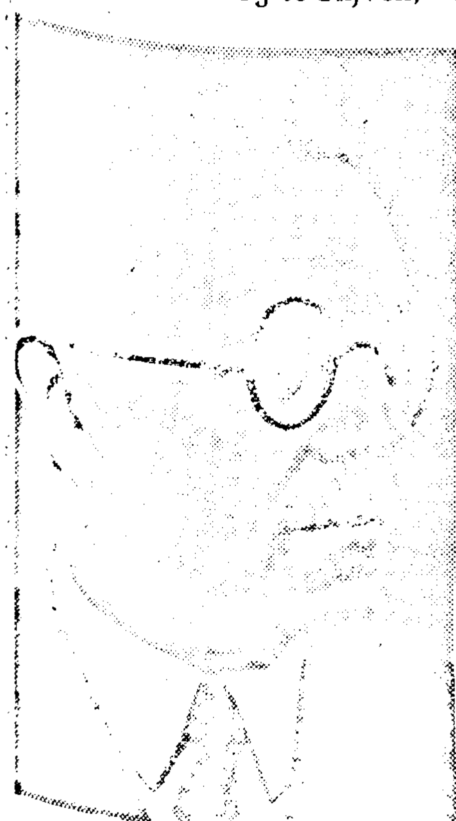
Saracoglu: „Turkije's neutraliteit actief, niet passief."

Duitse Manoeuvres in Nederland.

BELANGRIJKE VERKLARING VAN TURKSEN PREMIER.

Premier Sukru Saracoglu verklaarde ... de opening van de Nationale ...rgadering:

„Wij zullen alles doen wat mogelijk ...m buiten de oorlog te blijven, doch

SUCRU SARACOGLU.

...lien niettegenstaande al onze pogin... n onze onafhankelijkheid of ons ge... ...d wordt aangevallen, zullen wij tot ...n laatsten man vechten".

Saracoglu beschreef de Turkse neu...liteit als „actief, niet passief" en zei... dat de Brits-Turkse alliantie een ...undamentele factor is in het Turkse ...litieke systeem".

De Premier bracht dank aan Groot ...itannië voor de levering van meer ...n 100.000 ton graan in het afgelopen ...ar en voegde daaraan toe: „De ...erenigde Staten hebben beloofd bin...n 48 dagen 15.000 ton tarwe te leve...n en hebben meer aangeboden, inge...l de Turken het van de Verenigde ...aten naar Turkije willen transporte...n" (Ankara, (AP) 6.8).

WERKEN AAN EEN TWEEDE FRONT.

Drew Middleton seint uit Londen: Ingelichte Britse kringen deelden ...de, dat de Regering diep onder de ...ruk is van de ernst der situatie aan ...t Zuidelijke Russische front en ijve... met de Verenigde Staten werkt aan ... voorbereidingen voor een uiteinde... front op het vasteland, terwijl mid...len worden gezocht de ogenblikke...ke materiële steun aan de Sovjet...nie op te voeren. Een nauwer ver...nd is gevestigd tussen de Westelijke ...allieerden en de Sovjet Unie als ...sultaat van de militaire situatie en ...or de aanwijzingen, dat het Kremlin ...nstig bezorgd is over de huidige ...orraadpositie. De aanwezigheid van ...n Noordamerikaansen Generaal Ma...or Bradley in Moskou geeft een serie ...sprekingen te kennen, waaraan de ...itse vertegenwoordigers ook deelne...n. Hierbij worden niet alleen de ...enblikkelijke Russische militaire en ...onomische posities besproken, doch ...ens bepaalt men het vermogen van ... Russen om druk uit te oefenen in ...t Oosten, indien een Geallieerde ...ijdmacht in West Europa zou lan...n.

Dit laatste punt is belangrijk voor ... Westelijke Geallieerden. De Britse ...litaire waarnemers hebben lang ge...ofd, dat een „tweede front een grote ...ns van slagen heeft, indien de Ge...ieerden tegelijkertijd in het Oosten en ...t Westen tot het offensief overgaan." ...mmige kringen geloven, dat het ...odzakelijk is, dat de Britten een dras...che maatregel treffen om de Russen ...nminste te verzekeren van de Anglo-...merikaanse sympathie voor hun toe...and, wil men het moreel van de ...ussen niet laten zakken.

Deze kringen verklaren, dat het ook ...langrijk is, dat de Anglo-Amerikaan... Geallieerden het aan de Russen dui...lijk maken, waarom zij nog geen offensief op het vasteland ondernomen hebben, dat elke Rus op straat schijnt te verwachten of, indien men van plan is spoedig tot het offensief over te gaan, men de Sovjets hiervan volledig op de hoogte brengt, zodat men de pogingen kan coördineren. Sommige Britse zegslieden verklaarden, dat een Europees front „even belangrijk voor Groot Britannië en de Verenigde Staten is als voor Rusland".

Zij zeiden: „Het probleem is niet alleen wat voor hulp aan Rusland kan worden gegeven. Het is ook hoe de militaire kracht van Groot Britannië en de Verenigde Staten het best kan worden toegepast tegen de Duitsers, terwijl zij hun handen in het Oosten vol hebben."

Deze toestand wordt thans ernstig bedreigd door de opmars van de Duitse legers. Een bron verklaarde: „Ruslands offensieve kracht zal waarschijnlijk bijna geheel vernield worden, indien de huidige Duitse aanval succes heeft. Mocht de Duitse Generaal Von Bock erin slagen de linie Rostov—Stalingrad—Astrakan te nemen, dan zou de rest van Rusland worden verstoken van alle behalve 17% van zijn totale olie-productie.

Hitler zou dan het Oostelijk front kunnen houden met een beperkte strijdmacht en op zijn minst 100 divisies naar het Westen kunnen overbrengen om een invasie tegen te gaan." De zegsman legde de nadruk op het politieke belang voor de Geallieerden om de Duitsers te stellen voor een oorlog aan twee fronten voordat het nazie campagne-plan in Zuid Rusland slaagt.

Hij zeide: „De Duitse Regering heeft het volk beloofd, dat er thans geen tweede front zal komen. Zij heeft het volk ook beloofd, dat het niet zal worden gebombardeerd in deze oorlog en het falen van de nazie-regering om deze grootspraak goed te praten, is zeer schadelijk geweest voor het binnenlandse moreel. Het openen van een Europees front in het Westen zal waarschijnlijk nog schadelijker zijn."

De zegsman zeide, dat de Russische voorraad-positie op het ogenblik even toegankelijk is voor verbetering als de militaire positie. Hij schatte, dat het materiële verlies in de huidige campagne niet alleen grotere verschepingen van alle soorten materiaal naar Rusland nodig zal maken, doch ook grotere pogingen van de Westelijke Vloten en luchtstrijdkrachten om de voorraden naar Murmansk te brengen, niettegenstaande de weerstoestanden. Eisen, hoop en vrees zijn gewekt door de quaestie van het tweede front en worden van Londen naar het Oosten weerkaatst over Europa.

Delegaties van fabrieksarbeiders zijn in Londen bijeengekomen om een verklaring aan te nemen, eindigende met de woorden: „Wij eisen actie". De verklaring, welke waarschijnlijk te Downingstreet No. 10 zal worden aangeboden, zeide, dat zij „gereed zijn de nodige offers te brengen, welke het tweede front met zich zal meebrengen."

Hieraan werd toegevoegd: „Ons land is in gevaar; onze eer staat op het spel; indien niet ogenblikkelijk een tweede front geopend wordt, zal het te laat kunnen zijn."

Een bewijs, dat de uitgebreide Geallieerde besprekingen over een tweede front de Duitsers verontrust, wordt gezien in de order, welke door Generaal Christiansen, den Duitsen Commandant van de Duitse strijdkrachten in Nederland, werd uitgegeven.

De Duitse tegenmaatregelen voor de bedreiging van een tweede front kwamen minder dan 12 uren nadat Premier Pieter Sjoerd Gerbrandy van de Nederlandse Regering in Londen in een radiorede er bij het volk in zijn vaderland op aandrong geduldig te wachten tot de oproep van Londen zou komen om een „actief aandeel te nemen in de vernietiging van den tyran."

Zij kwamen ook enkele dagen nadat bekend gemaakt werd, dat Prins Bernhard, de Gemaal van Kroonprinses Juliana, voorbereidingen treft „om naar Nederland terug te keren", waarschijnlijk in zijn hoedanigheid als officier van leger en marine (Londen, (AP) 6.8).

BESPREKINGEN IN MOSKOU.

Sir Archibald Clark Kerr de Britse Ambassadeur in Rusland, kwam van Kuibysjev naar Moskou. De Noordamerikaanse Generaal Follett Bradley en de Noordamerikaanse Ambassadeur William Standley confereren hier ook met de Sovjet-leiders over de steun aan Rusland (Moskou, (AP) 6.8).

OM MILITAIRE REDENEN OVERGENOMEN.

Vernomen wordt, dat de Noordamerikaanse Regering om „militaire redenen." 550 vrachtwagons heeft overgenomen, welke door de Argentijnse Spoorwegen waren gekocht. Zegslieden deelden mede, dat de wagons te New Orleans op Argentijnse schepen aflevering in Buenos Aires (Buenos Aires, (AP) 6.8).

BRITS INDIË'S PASSIEVE WEERSTAND.

Preston Grover seint uit Bombay: De nieuwe campagne van passieve weerstand, welke is gericht op een uiteindelijke onafhankelijkheid voor Brits Indië, bewoog zich heden in de laatste phasen van voorbereiding voordat het Comité van het All India Congres morgen bijeenkomt.

Het Werkcomité, dat belast is met het opstellen van een resolutie, welke door alle zijden goedgekeurd is en ongetwijfeld zal worden geratificeerd, maakte het duidelijk, dat de nieuwe „massa-strijd" Brits Indië's ogenblikkelijke onafhankelijkheid zal zoeken, niettegenstaande de Britse verklaringen, dat „chaos en verwarring zullen menen ontstaan uit elke poging om in oorlogstijd een Regering te vormen."

De resolutie zeide: „Het Comité voelt, dat het niet langer gerechtvaardigd is de natie ervan te weerhouden haar wil te doen gelden." Zij deed een beroep op Gandhi om de campagne te leiden op een zo groot mogelijke schaal. Gandhi is zelf een van de afgevaardigden, die zal stemmen over het nationalistische voorstel. Naar vermeld wordt zou hij van plan zijn een brief te zenden aan den Onderkoning, Lord Linlithgow, zodra de resolutie de uiteindelijke goedkeuring heeft gekregen. Gandhi zeide, dat zijn beroep geen ultimatum, doch een ernstig verzoek zal zijn om een conflict te voorkomen. Hij zeide, dat er tussenpoze zou zijn tussen de aanvaarding van de resolutie en de opening van zijn plan voor een burgerlijke massa-ongehoorzaamheidscampagne tegen het Britse gezag.

De autoriteit van Gandhi om de 350.000 millioen mensen van Brits Indië te leiden was vastgesteld in de resolutie, welke zeide, dat het Comité „hem verzoekt de leiding te nemen en het volk voor te gaan in de stappen, die moeten worden genomen."

De hoop, dat de „Verlaat Brits Indië" beweging, zelfs indien deze zou worden goedgekeurd, het land niet aan de zijde van de as zou werpen tegen de Verenigde Landen, werd tot uitdrukking gebracht door Pandit Jawaharlal Nehru, den vroegeren Voorzitter van de Congres Partij. Hij verklaarde, dat dit niet wilde zeggen, dat de Geallieerde strijdkrachten met inbegrip van de Noordamerikanen, zullen moeten vertrekken. De 10.000 toeschouwers, die hem hoorden spreken in Bombay, juichten zijn verklaring toe, dat hij de morele steun van het volk wenste voor de Verenigde Landen (Bombay, (AP) 6.8).

AANVAL OP SECRETARIS VAN FRANSE VOLKSPARTIJ.

Een bericht uit Parijs deelde mede, dat in de nacht van Dinsdag Henry Gachelin, een Departements Secretaris in de Franse Volkspartij van Doriot, te Parijs door communisten werd aangevallen en ernstig werd verwond door een revolverschot (Berlijn, (AP) 6.8).

VIJFDE COLONNER TER DOOD VEROORDEELD

Max Stephan, de eerste persoon, die in de Verenigde Staten in 159 jaar terecht stond wegens verraad, werd door de Federale Rechtbank veroordeeld tot de dood aan de galg. Stephan werd door de Rechtbank schuldig bevonden in het helpen van een nazievlieger, die uit een Canadees gevangenen-kamp ontsnapte.

Stephan is geboortig uit Duitsland, doch hij was in het bezit van het Noordamerikaanse staatsburgerschap (Detroit, (AP) 6.8).

DUITSE MANOEUVRES.

Het Aneta-agentschap zeide, dat de Duitse troepen in het binnenland van Nederland manoeuvres houden, waarbij speciale aandacht wordt gegeven aan de defensie tegen parachutisten. Aneta deelde mede, dat de Duitsers verschillende nieuwe voorzorgsmaatregelen treffen tegen een invasie van Nederland (Londen, (AP) 7.8).

PHOSPHOR-BOMMEN.

Het Britse Ministerie van Binnenlandse Veiligheid waarschuwde de Britten, dat de Duitsers een nieuw soort brandbommen naar beneden laten vallen, welke phosphor bevat. Eenieder die wordt aangetast door de brandende stof, moet de aangetaste plekken nat maken of met natte watten bedekken totdat medische hulp wordt verleend. Men wees erop geen olie- of vettige klederen te gebruiken. Phosphor kan als hij nat is niet branden, doch barst in vlammen uit, zodra hij droog is (Londen, (AP) 6.8).

Het nieuws van vandaag.

Koningin Wilhelmina, de eerste Nederlandse Monarch, die een bezoek bracht aan de Verenigde Staten, deelde aan het Noordamerikaanse Congres mede, dat „Geen overgave" het motto van Haar volk blijft. Zich richtende tot een gemeenschappelijke vergadering van de Senaat en het Huis van Afgevaardigden zeide Zij: „Stel U voor wat het is voor een vredelievend land om in slavernij te zijn, voor een trots land om onderworpen te zijn aan een harde vreemde heerschappij. Wat zou het Amerikaanse antwoord zijn wanneer een vreemde vijand zou trachten het zijn wil op te leggen met vuurpelotons, met concentratiekampen en met gijzelaars? Ik twijfel er niet aan dat Uw antwoord zou zijn: Tegenstand! Tegenstand tot het einde, tegenstand in iedere denkbare vorm. Dit is precies hetzelfde antwoord dat mijn volk heeft gegeven en dat het nu nog, iedere dag geeft". De redevoering van Hare Majesteit staat op blz. 1.

De Nederlandse Premier heeft in Londen ook een redevoering gehouden. Deze was gericht tot het Nederlandse volk. Hij zeide: „Wacht in vertrouwen en met wijs geduld op het ogenblik, dat van hier uit de oproep tot U zal worden gedaan niet slechts om passieve tegenstand te bieden, doch ook om een actief aandeel te nemen in de vernietiging van den tyran" (blz. 2).

Nog geen 12 uren nadat onze Premier gesproken had vaardigde de Duitse Generaal Christiansen in Nederland een proclamatie uit, waarin hij zeide: „Wie eventuele Geallieerde troepen helpt zal zonder vorm van proces worden neergeschoten". Wie zich bij een eventuele Geallieerde aanval buitenshuis begeeft loopt eveneens de kans te worden neergeschoten" (blz. 2).

De nazies hebben reden om bevreesd te zijn voor een tweede front. In Londen houden de Britse en Noordamerikaanse militaire leiders hierover besprekingen terwijl het Britse volk steeds meer aandringt op een ogenblikkelijke actie (blz. 1).

Ook in Rusland schijnen Geallieerde leiders besprekingen te houden. Het is echter nog niet bevestigd of Churchill zich ook in Moskou bevindt (blz. 1).

De Russische weerstand wordt steeds groter en steeds meer reserves worden in de strijd geworpen. Timosjenko's Zuidwestelijke Rode Leger en Generaal Kozlovs Caucasische leger zijn ernstig gehavend door de Duitse opmars over de Don, doch hun gewicht in aantallen schijnt steeds meer effect te hebben (blz. 3).

De Raf vloog in de nacht weer eens over het Ruhrgebied. Het voornaamste doel was Duisburg (blz. 3).

Op de 4e bladzijde geeft de redactrice een slotbeschouwing aan de reeks, welke zij over het huwelijk heeft geschreven.

Koningin spreekt tot het Amerikaanse Congres.

Grootse ontvangst in Washington.

President: „... een Nederlands Officier op het Nederlandse Westindische Eiland Sint Eustatius was het, die de eerste saluutschoten liet afgeven voor onze Amerikaanse vlag..."

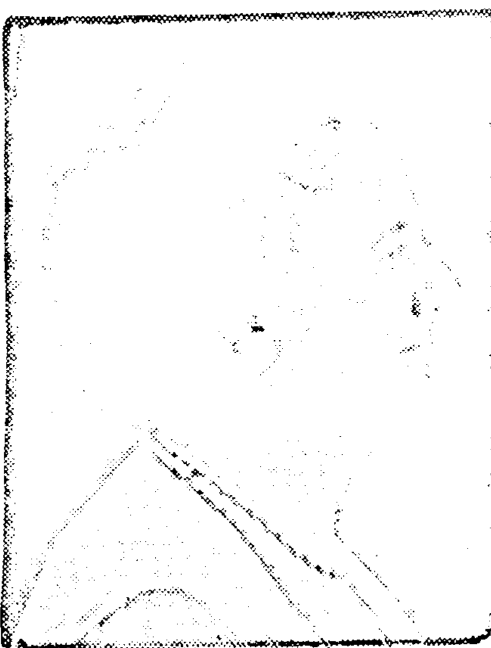
Koningin: „Verenigd staan wij en verenigd zullen wij de overwinning behalen".

In het Witte Huis.

H.M. de Koningin heeft een officieel bezoek gebracht aan President Franklin Delano Roosevelt in het Witte Huis te Washington. Aan het Union Station waren de President en zijn echtgenote ter verwelkoming aanwezig. Hare Majesteit werd met volledige militaire eerbewijzen ontvangen. Langs de weg van het station naar het Witte Huis stonden troepen opgesteld. De auto werd voorafgegaan en gevolgd door gepantserde leger-automobielen en „jeeps" (dit zijn de kleine autotjes voor de gemotoriseerde infanterie, zoals men die op Aruba en Curaçao ook ziet rijden).

Voor de toegang van het Witte Huis stond een militair muziekcorps, dat het „Wien Neerlands Bloed" speelde. Op het grasveld voor het huis stond een erewacht, bestaande uit marine- en legerdetachementen, opgesteld.

Toen de Koningin uit de auto stapte, speelde het marine-muziekcorps het Wilhelmus. In het Witte Huis stelde de President de Koningin de voornaamste ministers en hun echtgenoten voor.

Later ontving H.M. het corps diplomatique. 's Avonds was de Koningin eregaste aan een galadiner, waaraan ministers, hoge militaire en marine-autoriteiten, voorname senatoren en leden van het Congres met hun echtgenoten aanzaten. President Roosevelt hield de volgende tafelrede:

„Ik geloof, dat allen, die hier aanwezig zijn, zich bewust zijn van de symboliek van het bezoek van Uwe Majesteit aan dit land, want wij weten welk een groot aandeel het Nederlandse volk heeft gehad aan de exploitatie en kolonisatie van ons land, beginnende in de vroegste dagen der Amerikaanse geschiedenis. En wij herinneren ons, dat zeer spoedig nadat wij in de oorlog waren gewikkeld om onze onafhankelijkheid te verkrijgen, het een Nederlandse officier op het Nederlandse Westindische Eiland Sint Eustatius was, die de eerste saluutschoten liet afgeven voor onze Amerikaanse vlag die gevoerd werd door een Amerikaans oorlogsschip onder commando van kapitein Isaiah Robinson.

Deze vriendschap tussen onze beide grote naties heeft nimmer opgehouden te bestaan. Het is de vriendschap van volken, levend in de sfeer van dezelfde mensenrechten en dezelfde nationale onafhankelijkheid. En mag ik hier een persoonlijke opmerking aan toevoegen? Het volk van deze grote democratie heeft grote eerbied voor het hoofd der Nederlandse natie niet alleen om de grootse leiding, die Zij haar volk geeft, doch ook om Haar persoonlijkheid als Moeder van Haar volk.

Mijn vrouw en ik zullen ons steeds herinneren, dat wij hebben Haar persoonlijke vriendschap, die van Haar dochter, Haar schoonzoon en Haar kleinkinderen. Die vriendschap zal steeds blijven voortduren."

De Koningin antwoordde met enige welgekozen woorden. Zij zeide o.a.: „Mijn bezoek aan Washington is het hoogtepunt van mijn bezoek aan de Verenigde Staten."

In het Amerikaanse Congres.

Het Congres der Verenigde Staten van Noord Amerika heeft een voltallige zitting gehouden, waarin H.M. de Koningin Wilhelmina de volgende rede heeft gehouden:

„Mijnheer de President, mijnheer de voorzitter, leden van het Congres der Verenigde Staten.

Het doet mij zeer groot genoegen in Uw midden te mogen verschijnen. Ik zie deze grote democratische vergadering, die zichzelf op geregelde tijden vernieuwt en die bijeenkomt onder zelf gemaakte regelen, die berusten op de wet; dit blijkt mij een zekere waarborg voor immer-durende vrijheid, voor jeugd en voor sterke onoverwinnelijkheid.

Een autocraat is niet tot deze zelfverjonging in staat, dit brengt hem iedere dag nader tot zijn dood en zijn régime is gedoemd met hem te sterven. Bovendien: waar en wat zou de wereld in deze dagen zijn, wanneer de Verenigde Staten er niet zouden zijn, welker wetgevers en bestuurders gij zijt? Deze gedachten geven mij hart warmte op dit ogenblik en ik weet, dat mijn volk, overal ter wereld, hetzelfde gevoelt als ik.

Ik sta hier als zegsvrouw van mijn land, niet alleen van de negen millioen mijner landgenoten in Europa, doch ook van ruim zeventig millioen Nederlanders in Azië en op het Westelijk Halfrond, die ik weet met mij één te zijn in de geest. Nederland was gelijk de Verenigde Staten en al onze bondgenoten, een vredelievend land. Nu zijn zowel de Europese als de Aziatische delen van mijn land door den vijand bezet, een wreed lot heeft zijn bewoners getroffen. Denkt U zich in wat het betekent voor een vrijheidlievend land om in boeien te zuchten, voor een trotse natie, om onderworpen te zijn aan harde regelen, opgelegd door een vreemde.

Wat zou het Amerikaanse antwoord zijn, wanneer een vreemde vijand zou trachten het zijn wil op te leggen met executiepelotons, met concentratiekampen en met gijzelaars? Door mijn verblijf in Uw land ken ik Uw nationale karakter beter dan ooit en ik twijfel er

niet aan, dat Uw antwoord op deze vraag zou luiden: Tegenstand! Tegenstand tot het einde; tegenstand in iedere denkbare vorm. Dit nu is precies hetzelfde antwoord, dat mijn volk heeft gegeven en dat het nu nog, iedere dag, geeft.

Ook al is mijn volk in materiële zin door den vijand geruïneerd, zijn geestelijke weerstand groeit naarmate zijn ellende toeneemt, en het behoudt zijn onwrikbaar geloof in de bevrijding. Mijn Nederlanders zien hun gezinnen beroofd van het meest nodige. Zij zijn tot slaven gemaakt door den onderdrukker. Toch geven zij zich niet over. Dat blijft hun onverwrikbare motto.

In het bezette gebied en daarbuiten gaat onze Nederlandse strijd voort. Wij gebruiken onze hulpmiddelen zo goed als maar enigszins mogelijk is. In Nederlands Indië waar onze strijdmacht lauweren oogstte tezamen met de Uwe, blijft koppige, plaatselijke tegenstand voortduren. **Suriname helpt de Verenigde Naties met zijn bauxiet. Curaçao met zijn olie-producten; onze soldaten, zeelieden en vliegers doen hun plicht in Suriname en Curaçao en zij bewaken deze gebieden in nauwe samenwerking met Uw Amerikaanse strijdkrachten, die daar gestationneerd werden, toen de oorlog in het Verre Oosten ons verhinderde versterkingen naar het Caraïbische gebied te zenden.**

Onze vloot is elke dag aan de arbeid. Onze zeelui van de koopvaardijvloot een van de grootste ter wereld, zijn geheel ingeschakeld in de geallieerde oorlogsvoering en zij slaan de vijandelijke duikboten en vliegtuigen af in nauwe kameraadschap met Uw eigen dappere zeelieden, want diegenen onzer, die het onschatbare voorrecht hebben vrij te zijn, gevoelen het als hun heilige plicht jegens hun onderworpen mede-Nederlanders in het Westen en het Oosten om te doen wat maar in hun vermogen ligt teneinde de komst van de bevrijding te verhaasten. De democratie is ons kostelijkste erfdeel. Wij kunnen niet ademen in de benauwde atmosfeer van het despotisme. Het Nederlandse volk heeft zijn vrije instellingen op zijn eigen voortvarende wijze ontwikkeld in overeenstemming met zijn hoge eerbied voor de persoonlijke en de nationale vrijheid. Het heeft reeds lang de volledige vormen van vrijheid bereikt die de President der Verenigde Staten heeft gesteld als een der doeleinden van onze gemeenschappelijke oorlogsinspanning.

Reeds van oudsher bestond in ons Koninkrijk de vrijheid van Godsdienst en van het gesproken woord en steeds meer vrijheden ontwikkelden zich in voortdurende evolutie. Gedurende mijn gehele regerings-periode is het onze voortdurende politiek geweest de voortgang der democratie in Nederlands Indië zich te doen ontwikkelen. Onder Nederlandse leiding is een groot aantal Nederlands Indische volkstammen systematisch opgenomen in de ene harmonische gemeenschap, waarin alle Indische elementen, in hun rijke verscheidenheid van godsdienst, taal, kunsten, wetgeving, zich gelijkelijk konden thuis gevoelen. Steeds is zorgvuldig gelet op de biezondere karakteristieken en noden van de betrokken Indische volksdelen. Gesteld als wij ons vonden voor de zeer hoog ontwikkelde vormen van beschaving bij deze volksdelen, hebben wij er nimmer naar gestreefd deze te doen verdwijnen, wel om deze aan te passen aan de eisen der moderne wereld. Vrijwillige samenwerking, in gemeenschappelijke eerbied en tolerantie tussen de lieden van Oosterse en Westerse afkomst, tot volledige samenwerking in de regering op grondslag van gelijkheid, is bewezen niet alleen mogelijk, doch ook succesrijk te zijn. Toenemend zelfbestuur dat gelijke tred hield met de snelle verbreiding en verdieping van het onderwijs der inheemse bevolking, ontwikkelde zich sedert het begin dezer eeuw en vooral sedert de herziening onzer grondwet in 1925. Deze voortdurende, vooruitstrevende ontwikkelingsgang kreeg nieuwe nadruk door mijn mededeling van het vorig jaar, dat de naoorlogse plaats van de Nederlandse Overzeese delen in het kader van het Koninkrijk en de constitutie aan het oordeel zullen worden onderworpen van een Rijksconferentie, waarin alle Rijksdelen ten volle zullen zijn vertegenwoordigd.

Besprekingen hierover waren reeds gaande in Nederlands Indië, toen de Japanse invasie hun veelbelovende loop tijdelijk onderbrak. De voorbereiding voor deze conferentie wordt niettemin op actieve wijze voortgezet, doch in overeenstemming met gezonde democratische beginselen zal geen uiteindelijke beslissing worden genomen zonder medewerking van het weder vrijgeworden volk.

Wat zijn onze oorlogs- en welke zijn onze vredes-doeleinden? Wij hebben ons aangesloten bij het Atlantic Charter en onze leen- en pacht overeenkomst met de Verenigde Staten tekent de weg, die wij willen gaan. Wij wensen niets dat ons niet toebehoort. Wij wensen onze plaats weer te hebben als een onafhankelijk natie aan de Noordzee, de Stille Oceaan en Uw goede nabuur te blijven in de Caraïbische Zee en wij accepteren de volle verantwoordelijkheid, die daaruit voortvloeit. En bovenalles wensen wij, dat passende maatregelen worden genomen, opdat geen natie het denkbeeld kan opvatten, dat zij ongestraft haar eens gegeven woord kan breken of anderen kan aanvallen.

Wanneer ik spreek van oorlogs- en vredesdoeleinden, dan vergeet ik niet een kort ogenblik, dat het eerste van al onze oorlogsdoeleinden moet zijn, dat de oorlog worde gewonnen. Dit is niet de eerste keer dat Nederland met de Verenigde Staten is verbonden. Eens hebben, op Sint Eustatius, onze kanonnen het eerste saluut gegeven aan de vrije Amerikaanse vlag. Dat oude bondgenootschap zien wij thans herleefd. Een uwer grote mannen, die aan de wieg der Amerikaanse vrijheid stond, Benjamin Franklin, schreef eens aan Uw eersten gezant in Den Haag, John Adams: „Ik geloof, dat noch Nederland, noch wij ons kunnen veroorloven elkaar de vriendschap op te zeggen".

Het is daarom dat wij de eerste bom, die op Pearl Harbor viel als een bom op ons zelf geworpen beschouwden. Het is daarom, dat wij geen ogenblik aarzelen in onze besliste overtuiging, dat wij tot aan het einde bij de Verenigde Naties behoren. Verenigd staan wij en verenigd zullen wij de overwinning behalen".

Overneming oorlogsschip.

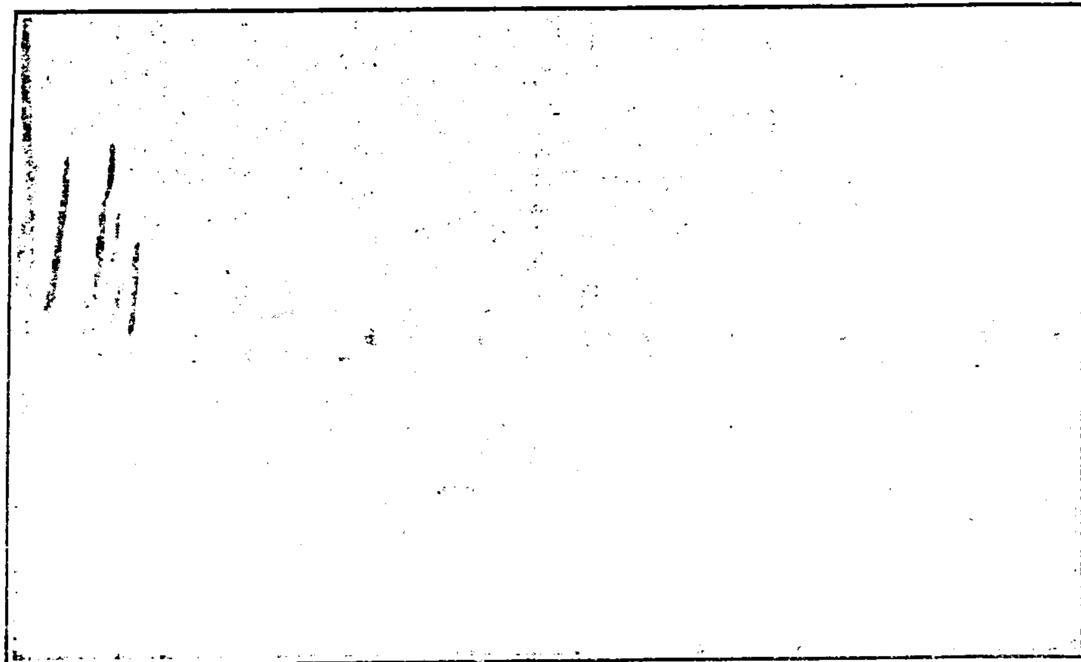
Een oorlogsschip voor de Nederlandse vloot is gebouwd op een Washingtonse werf. H.M. de Koningin heeft bij de overdracht van deze oorlogsbodem-plechtigheid waaraan ook president Roosevelt deelnam — de volgende woorden gesproken: „Mijnheer de president, het verheugt mij zeer dat de overdracht van dit schip, onder de voorzieningen van de leen- en pacht overeenkomst plaats heeft gedurende mijn aanwezigheid in Washington.

Dit stelt mij in staat U persoonlijk dank te zeggen voor Uw vriendelijk initiatief en voor Uw voortdurende persoonlijke belangstelling. Ik zie in deze plechtigheid het hernieuwde bijk van de uitstekende geest van vriendschap, die sedert de dagen van Paul Jones, tussen onze oorlogsvloten heeft bestaan.

Dit prachtige schip, uitgerust met de modernste technische middelen is een kostbare toevoeging aan onze Nederlandse zeestrijdkrachten. Het zal opereren in nauwe samenwerking met de Amerikaanse marine tegen onze gezamenlijke vijanden. Officieren en bemanning zullen alles doen wat zij kunnen teneinde der vriendschappelijke gedachte waardig te zijn, aan welke wij deze nieuwe vlooteenheid te danken hebben. Ik heb gaarne Uw suggestie aanvaard om dit schip mijn naam te geven. Moge Uw liefde voor de zee en voor het zeemanschap dit schip vergezelllen en hen, die er dienst op doen inspireren. Met deze wens neem ik nu de „Koningin Wilhelmina" over.

Hierop antwoordde President Roosevelt: „Het schip draagt de naam van iemand, die in de ogen der wereld is komen te staan als het symbool van de Nederlandse moed. De Nederlanders strijden thans wederom voor hun onafhankelijkheid. Wederom zullen zij die winnen en behouden".

WELGELEGEN 75 JAAR

In alle stilte — dit in tegenstelling met 25 jaar geleden — wordt heden het feit herdacht, dat het Pensionaat „Welgelegen", beter bekend onder de naam „Habaai", 75 jaar geleden op Curaçao gesticht werd.

Drie-kwart eeuw — van 1867 tot 1942 — bestaat thans het College, dat gedurende generaties van jonge meisjes welopgevoede jongedames heeft gemaakt. Nog zullen vele vooraanstaande dames, niet alleen in onze maatschappij, doch ook in vele omliggende landen met genoegen terugzien naar de tijd, dat zij onder de bekwame leiding van de Eerwaarde Zusters van Rozendaal op Habaai hebben gestudeerd. Want daar werd haar karakter gevormd en daar hebben zij geleerd hoe zij een zonnestraal moeten zijn in het leven van haar medemensen. Het is daar, dat zij de vormen hebben geleerd, die elke beschaafde dame moet kennen, doch het is vooral daar, dat haar de plichten tegenover God zijn ingeprent.

Het is daarom uiterst jammer, dat Curaçao thans niet met grote luister het 75-jarig feest van „Welgelegen" kan vieren, nu wij in oorlog zijn en daardoor het pensionaat tijdelijk zijn Katholieke en Nederlandse cultuur arbeid heeft moeten staken.

Gedurende de jaren, die echter voor deze nietsontziende oorlog liggen, heeft deze Curaçaose instelling, welke door Mère Camila en Monseigneur Kistemaker werd gevestigd, een grote roem verworven. Van Venezuela, Colombia en zelfs van verafgelegen Latijns Amerikaanse landen zonden aanzienlijke families haar dochter naar Curaçao om door de Zusters van „Habaai" te worden opgevoed.

Het belang daarvan kan voor Curaçao en voor Nederland niet genoeg naar waarde geschat worden. Immers, de goede naam welke Nederland en ons Eiland daardoor kregen, duurt tot nu toe voort en is steeds een grote factor geweest in het onderhouden van de hechte vriendschapsbanden tussen Nederland en de Zuidamerikaanse landen.

Hoe moeten wij Moeder Camila en haar opvolgsters dankbaar zijn voor dit geschenk. Haar gehele leven gaven zij aan de opvoeding van haar discipelen. Zij vroegen geen enkele vergoeding van de wereld.

Haar taak was het in de harten Harer leerlingen de machtige wapenen der Deugd en Wetenschap te plaatsen, welke de vrouw van thans nodig heeft om weerstand te bieden aan de wrede slagen van het leven.

Haar voldoening lag erin de bloemen te zien bloeien, welke Haar handen zo zorgvuldig gekweekt hadden.

Om de omvang der moeilijkheden te beseffen, die hieraan voorafgingen, zouden wij eigenlijk terug moeten gaan naar het jaar 1842, toen de eerste nonnetjes op ons eiland arriveerden. Bij het Eeuwfeest in Januari ter herdenking van het honderdjarig verblijf der Zusters op Curaçao zijn deze moeilijkheden uitgebreid besproken.

Om hierop opnieuw te wijzen, zou de Zusters zeker niet verheugen. Als enige dank verlangen zij het gebed, dat immers van ontzaggelijk meer waarde is dan welk ander geschenk ook. Dat het Curaçaose volk en vooral Haar leerlingen voor Haar bidden, zal Haar veel meer verheugen dan Haar werk uitbundig te prijzen en te verkondigen.

Op deze dag zullen er zeker velen zijn, die dit geschenk zullen brengen en God zullen bidden, dat Hij deze Weldoensters in de hemel een plaats zal bezorgen dicht bij Zijn troon.

Geve God Haar de kracht voordat die dag is aangebroken de zware lasten van deze verdwaasde tijd met moed te dragen op Haar zwakke schouders tot heil en voorspoed van ons dierbaar Curaçao.

NEDERLAND.

GERBRANDY SPRAK.

Ter gelegenheid van de verjaardag van Prinses Irene heeft Minister-president Pieter Sjoerd Gerbrandy, onder de titel: „Waar staan wij?", een rede voor Radio Oranje gehouden:

„De wereld is duister. Het grootste deel van Europa zucht onder Hitlers juk. Malakka, grote stukken van Nederlands Indië, Birma, een deel van China, Wake en Guam zijn in de greep van Japan. Egypte, Syrië, Palestina en de Middellandse Zee worden hevig bedreigd. Libye is geheel verloren. Het grootste deel van Europa's vasteland kent de hongersnood; executies, gijzeling en slavenarbeid, zijn aan de orde van de dag in ieder land. Niettemin is het algemene strategische beeld van de oorlog, vergeleken bij het ogenblik van Frankrijks ineenstorting, van de val van Malakka en het grootste deel van Nederlands Indië, eerder beter dan slechter. Drie overwegingen rechtvaardigen deze diagnose.

Ten eerste: het geallieerde overwicht in de lucht, waarvan gebleken is door de hevige bombardementen van Duitsland, die slechts een voorspel zijn van wat komen gaat; ten tweede: ofschoon de aanvalskracht van Duitsland en Japan verre van uitgeput is, worden de grenzen daarvan reeds duidelijker zichtbaar, iets als de beperking van de macht der as binnen bepaalde grenzen komt naderbij; ten derde: de militaire krachtstoeneming der Verenigde Staten. Daarvan geven de zeeslag in de Koraalzee en bij Midway, waar de Japanners zeer hevige verliezen leden een zeer duidelijk bewijs.

Duitsland en Japan hebben hun oorlogsmachine gedurende vele jaren voorbereid. Amerika en Engeland deden dat niet. De aanvallers hadden een andere voorsprong: de geest en de wil om de wereld, koste wat het kost, in slavernij te werpen. Den democratieën ontbrak de oorlogsgeest, zoals ook Nederland deze miste. Engeland en de Verenigde Staten hadden enige tijd nodig om zich te realiseren, dat het verliezen van de oorlog niet betekende het verlies van wat macht of wat grondgebied, doch het verlies van alles wat het leven der gemeenschap levenswaardig maakt.

Het Duitse volk, dat het oudste bolwerk der vrijheid — de onafhankelijke rechtspraak — heeft verloren, begint zichzelf af te vragen, waarvoor het vecht.

Deze geest wordt weerspiegeld in de regering onzer Koningin, die de banden met de Verenigde Staten aanhaalt en vooruitziet naar samenwerking met de Verenigde Staten ook in de toekomst.

Wij mogen met voldoening gewagen van de instelling van een Ministerie voor de algemene oorlogvoering, de instelling van een oorlogsraad voor de Stille Oceaan, waarin de verhouding tot Nederland uitmuntend is. Een ander blijk van de ware oorlogsgeest wordt gegeven door de houding der onderdrukte landen, een houding, die Europa voor Hitler onregeerbaar doet zijn.

Overal zijn de volken ervan overtuigd, dat het beter is te sterven voor een toekomstig vrij Europa, dan te leven onder het Duitse juk. Ik citeer uit de brief, die Admiraal Doorman schreef een week vóór de slag in de Java Zee, in welke slag hij de dood vond: „Iedereen in Indië is bezield van een uitstekende geest. De mensen vechten als leeuwen. Het oude bloed is er nog.

Wij vochten, na de val van Singapore, met onze rug tegen de muur. Daarom is de kans, dat ik u in het hiernamaals zal terugzien groter dan dat ik u hier op aarde nog zal ontmoeten. Doch met Gods hulp zal alles ten goede keren. In ieder geval is het beter als een man te sterven, dan als een slaaf te leven onder Hitler."

Professor Gerbrandy eindigde met de woorden: „Wanneer wij de wereld bezien, lijkt zij een chaos, doch de geest der opstanding is vaardig over alles en inspireert mannen en vrouwen, arbeiders en zeelieden en soldaten. Wacht in vertrouwen en met wijs geduld op het ogenblik, dat van hier uit de oproep tot u zal worden gedaan niet slechts om passieve tegenstand te bieden, doch ook om een actief aandeel te nemen in de vernietiging van den tyran".

NEDERLANDSE VOLK GEWAARSCHUWD.

Het Aneta-nieuwsagentschap te Londen deelde mede, dat Generaal Friedrich Christiansen van het Duitse bezettingsleger in Nederland, een waarschuwing heeft uitgevaardigd, dat iedereen die hulp biedt aan een Geallieerde invasie zal worden doodgeschoten; voorts dat eenieder die zich buitenshuis waagt gedurende zulk een invasie de kans loopt te worden doodgeschoten. Aneta zeide dat de verklaring, welke voor de Nederlandse radio werd uitgesproken als volgt is: „Vele woorden zijn door den vijand gesproken over een tweede front ergens in Westelijk Europa en mogelijk ook in Nederland. De hoop werd door den vijand tot uitdrukking gebracht dat hij in staat zal worden gesteld om op hulp te rekenen van de bevolking, reden waarom wij ons tot u richten met een zeer ernstige waarschuwing. Een ieder moet zich ervan bewust zijn, dat hij met zijn eigen leven speelt indien hij poogt zelfs op de geringste wijze zowel direct als indirect den vijand bij diens landingspogingen bij te staan. Iedere[en] zal zich de gebeurtenissen herinne[ren] welke hebben plaats gehad toen eni[ge] Britse vliegers die per valscherm na[ar] beneden waren gesprongen door de be[volking] werden geholpen en geld, kl[e]ding en bescherming kregen, hetg[een] uitliep in de ter dood brenging [van] Nederlandse helpers. Indien er ooit [een] Engelsman of welke van zijn geallie[erden] ook, voet zet op Nederlands ge[bied], zowel aan de kust of ergens an[ders], dan moet het Nederlandse vo[lk] de volgende instructies voor ogen ho[uden] — thuisblijven en bescherming zoe[ken] tegen luchtaanvallen en de eige[n]lijke gevechten. Zij die zich op str[aat] begeven, lopen grote kans te word[en] doodgeschoten. Degenen, die den v[ijand] helpen, zullen de gevolgen van hun daad niet ontvluchten. De onderv[in]ding heeft geleerd, dat zulke waarschu[wingen] nooit te vroeg gedaan zijn, [in]dien zich op Nederlands grondgeb[ied] een gevecht ontwikkelt, zullen mensen uitvoerige instructies ontvang[en] hetzij door middel van aanplakbiljett[en] radio, enz" (Londen, (AP) 6.8).

DE KONINGIN IN WASHINGTON

Gisteravond werd door Hare M[a]jesteit de Koningin in de Nederland[se] Ambassade te Washington een di[ner] aangeboden, waaraan 60 gasten m[ee] zaten. Hieronder bevond zich [de] Noordamerikaanse Vice Presid[ent] Wallace.

Daarna werd er een receptie geh[ou]den, waarop 150 mensen ontvang[en] werden.

Strijd om Russische Olie nadert het hoogtepunt.

Berlijn meldt verovering Armavir.

RUHRGEBIED OPNIEUW HET DOEL VAN DE NACHT.

IN MOSKOU.

E. C. Daniel seint uit Londen:

De Staatslieden van alle Verenigde Landen zijn waarschijnlijk in Moskou verzameld voor een conferentie om „Rusland te redden en de oorlog te winnen." De urgentie daarvan wordt geaccentueerd door de steeds wanhopiger wordende toestand van de Zuidelijke Russische legers. Hoewel de Britten het stilzwijgen bewaarden omtrent de bewegingen van hun eigen leiders, stroomden berichten in Londen binnen van de zijde van de as en van de Geallieerde zijde, waardoor wordt te kennen gegeven, dat een bijeenkomst plaats heeft voor strategische besprekingen van het grootste belang. Het door de Duitsers ingegeven bericht van een conferentie over een „tweede front" zeide, dat Lawrence Steinhardt, de vroegere Noordamerikaanse Gezant in Rusland, op weg naar Moskou is van zijn nieuwe post te Ankara (Londen, (AP) 7.8).

DUITSERS WILLEN CAUCASISCHE OLIE.

Henry Cassidy seint uit Moskou:

De Duitsers verhaasten hun opmars naar de olie van de Caucaus en zouden — naar vermeld wordt — troepen met transportvliegutigen vooruitzenden en nieuwe zwermen van parachutisten laten vallen achter de Russische linies in een kostbare verspilling van manschappen en machines. In het eerste officiële bericht van een groot-scheepse poging om luchttroepen achter de Sovjet-posities neer te laten aan het Caucasische slagfront, zeiden de Russen, dat 9 van de 10 grote Junker-transportvliegtuigen, welke in een sector landden, in brand werden gezet of verpletterd en elke soldaat werd gedood of gevangen genomen. De berichten zeiden, dat de nazies nog meer parachutisten uitstrooien na de landingsgroepen tussen de 100 en 150 man met kleine tanks, die vroeger in de week werden neergelaten. Deze zouden volgens de Russen zijn uitgeroeid of snel zijn omsingeld. Het grotere gebruik van luchttroepen door de nazies werd onthuld, terwijl de vijandelijke speerpunten dieper de Noordelijke Caucasus ten Zuiden van Rostov binnendrongen en dichter bij Stalingrad kwamen uit het Zuid-Westen.

Russische eenheden werden teruggedrongen in verschillende sectoren aan het front van Belaya Glina op 160 kilometer ten Zuid Oosten van Rostov door de Duitse opmars, welke evenwijdig loopt aan de Rostov—Bakoe spoorlijn. In de Kuschevskaya-sector op 80 kilometer ten Zuiden van Rostov, vielen de Don- en Kuban-kozakken de Duitse linies op talloze punten aan en brachten zij den vijand enorme verliezen toe.

De dreiging voor Stalingrad nam toe door nieuwe Duitse winsten in het gebied van Kotelnikovski op 150 kilometer ten Zuid Westen van de stad. Duitse tanks reten openingen in de Sovjet-linies en dwongen de verdedigers zich in verschillende sectoren terug te trekken.

Een bericht van „Rode Ster" uit Kotelnikovski zeide, dat de Duitsers de spoorlijn in die sector genomen hebben en thans pogen een breder offensief te ontwikkelen. Kotelnikovski ligt aan de spoorlijn, welke van Stalingrad in Zuidwestelijke richting loopt naar Tikhoretsk, waar zij verbinding maakt met de Rostov—Bakoe lijn.

Belaya Glina ligt ook aan de spoorlijn tussen Kotelnikovski en Tikhoretsk zodat de lijn door de Duitsers reeds was doorgesneden.

Ten Noorden van Stalingrad hadden de Russische strijdkrachten rond Kletskaya de nazies uit verschillende sectoren geworpen. „Rode Ster" meldde, dat de Duitsers Krasnoyarsky namen, een groot kozakken-dorp aan de Zuidelijke oever van de Don in het gebied van Tsimlyanskaya na een slag van 20 dagen, waarin de Duitsers een numerieke meerderheid hadden.

„Rode Ster" zeide, dat een Duitse aanval ten Zuiden van Kuschevskaya op de andere volgt, doch Gorsjikovs Don- en Kuban-kozakken doen verwoede tegenaanvallen in gevechten, die woeden langs de Rostov—Bakoe spoorlijn. „Izvestia" meldde, dat de Russische artillerie aan de oever van een kleine steppen-rivier ten Zuiden van Belaya Glina 3 tanks uit een colonne verpletterde, welke de Noordelijke oever naderde. Twee uren later verscheen een andere colonne. Ditmaal werden de 5 voorste tanks getroffen. De tanks werden in brand gezet en de bestuurders poogden uit de vlammende machines te komen. Zij werden echter door de kanonniers neergeschoten (Moskou, (AP) 7.8).

RUSSISCH MIDDAGCOMMUNIQUÉ.

Het Russisch middagcommuniqué luidt als volgt: „In de nacht van 6 op 7 Augustus bestreden onze troepen den vijand in het gebied van Kletskaya, Kotelnikovski, ten Zuiden van Belaya Glina en ten Zuiden van Kuschevskaya. Geen veranderingen vonden plaats in andere sectoren van het front".

Een aanvullend communiqué zegt: „In het gebied van Kletskaya poogde een colonne van Duitse tanks onze defensielinies te doorbreken, doch voordat zij de buitenste posities bereikte waren 2 tanks in een mijnenveld opgeblazen. Van korte afstand vurende stelden onze anti-tankkanonnen en schutters nog 5 tanks buiten gevecht. Vervolgens traden de zware Sovjet-tanks in actie en vernielden zij nog 14 Duitse tanks. De rest van de vijandelijke tanks trok zich terug.

Ten Zuiden van Kletskaya deden onze troepen enkele tegenaanvallen en drongen zij den vijand terug waarbij 9 Duitse tanks vernield werden en ongeveer 800 vijandelijke officieren en manschappen gedood werden. In het gebied van Kotelnikovski zenden de Duitsers een groot aantal tanks in de strijd in een poging onze defensies te verpletteren. Onze troepen sloegen deze aanvallen af.

De Sovjet-luchtmacht is actief. 18 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten en 13 andere beschadigd bij luchtgevechten. Ten Zuiden van Kletskaya deden de Duitsers herhaalde aanvallen op onze positie. Zij werden echter afgeslagen met hevige verliezen. Een Sovjet-afdeling zette 9 Duitse tanks en 60 vrachtauto's in brand en ruimde ongeveer 700 vijandelijke manschappen op. Aan het Volkhovfront vonden plaatselijke gevechten en afwisselende artillerieduels plaats. Een Sovjet-detachement verdreef de Duitsers door een verrassingsaanval de Duitsers uit een kleine bewoonde plaats" (Moskou, (AP) 7.8).

AANVALLEN OP HET RUHRGEBIED.

Het Ministerie van Luchtvaart gaf het het volgende communiqué uit: „Een grote strijdmacht van onze bommenwerpers viel in de afgelopen nacht objecten in het Ruhrgebied aan. Duisburg was het voornaamste doel. Vliegvelden in de Lage Landen werden ook gebombardeerd. 6 Onzer vliegtuigen worden vermist" (Londen, (AP) 78).

EEN SCHIP VERLOREN.

De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat een middelgroot Noordamerikaans koopvaardijschip in de tweede helft van Juli getorpedeerd en tot zinken gebracht werd door een vijandelijke duikboot in de Golf van Mexico. Schipbreukelingen zijn in een haven aan de Golfkust aan land gezet (Washington, (AP) 6.8).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Moskou:** „Rode Ster" meldde, dat een divisie van Kuban-kozakken onder Tutarinov 3000 Stormtroepers hebben gedood en 80 officieren hebben gevangen genomen bij de gevechten in de Noordelijke Caucasus.

— **Berlijn:** Het Duitse Hoofdcommando deelde mede, dat zijn troepen en de Roemeense geallieerden voortgang hebben gemaakt tot een punt binnen 50 kilometer van de olievelden van Maikop. De Duitsers meldden de verovering van Armavir op 250 kilometer ten Zuiden van Rostov aan de Bakoe spoorlijn en de bezetting van Yeilsk op 110 kilometer ten Zuiden van Rostov aan de Zee van Azov en van Timasjevsaka, 95 kilometer ten Noorden van het belangrijke Caucasische spoorwegknooppunt Krasnodar.

— **Berlijn:** Het DNB meldt, dat Duitse vliegtuigen in de nacht de stad Edinburgh in Schotland hebben aangevallen en de Engelse universiteitstad Cambridge.

— **Caïro:** De patrouilles en de artillerie zijn nog actief aan het Egyptische front.

— **Bombay:** Het Werkcomité van het All India Congres keurde een voorstel goed om een beroep te doen op Roosevelt, Tsjang Kai Sjek en Ivan Maisky, den Russischen Ambassadeur in Groot Brittannië, om zijn eisen te steunen, dat Groot Brittannië ogenblikkelijk de onafhankelijkheid aan Brits Indië schenke.

— **Tsjungking:** Bij een aanval van Amerikaanse vliegtuigen op het Japanse vliegveld te Tien Ho nabij Canton werden gisteren op zijn minst 10 vijandelijke vliegtuigen op de grond vernield en talrijke voltreffers geplaatst op de startbaan.

— **Londen:** In een rede zeide de Eerste Lord van de Britse Admiraliteit A. V. Alexander: „Wij brengen nog steeds zeer grote verliezen toe aan de asduikboten."

— **Washington:** Donald Nelson, Voorzitter van de Oorlogs Productieraad deelde mede, dat de Raad een program heeft goedgekeurd voor de bouw van 500 reusachtige vliegtuigboten door Henry Kaiser, een scheepsbouwer, die aandringt op de versnelling van het vrachtvliegtuigen-program. De eerste order is voor 100 vliegtuigen. De andere zullen worden gebouwd indien de eerste order een succes bijkt te zijn.

CURACAO

EEN HELD DIE OP CURAÇAO WAS.

Aneta meldt uit Londen:

Luitenant Commander H. J. Beverly is door de Britse Admiraliteit onderscheiden met de Distinguished Service order, wegens succesrijke, moedige actie tegen den vijand. Voor de oorlog woonde de heer Beverly op Curaçao, waar hij kapitein was bij de C.S.M. Daar was hij zeer populair, zowel op de tankervloot als aan de wal. Hij dient zijn land in deze oorlog, zoals hij dat ook in Wereldoorlog I deed. Hij spreekt vloeiend Nederlands. Zijn zoon is op Curaçao geboren.

PROCUREUR-GENERAAL NAAR CARACAS.

Gistermorgen is Meester Thys van der Laan, Procureur-Generaal, per vliegtuig naar Caracas vertrokken. Aanstaande Maandag of Woensdag zal de Heer van der Laan terugkeren. Het doel van Meester van der Laans reis kon ons niet worden medegedeeld.

Meester Lindoro C. Kwartsz treedt gedurende de afwezigheid van den Heer van der Laan als Procureur-Generaal op.

J. M. DE BOOY KOMT.

Naar wij vernemen zal de Heer J. M. de Booy aanstaande Woensdag 12 Augustus alhier arriveren. Prof. Mr. A. S. Oppenheim zal 15 Augustus d.a.v. weer op Curaçao aankomen.

DE HEER W. VAN EYK GAAT HEEN.

De Heer Willem van Eyk was zo welwillend ons mede te delen, dat hij in de tweede helft van deze maand zal aftreden als onderdirecteur van de CPIM. De Heer A. Troost, die kort geleden met den Heer L. W. Korthals uit Engeland is gekomen, zal hem opvolgen.

Over de juiste positie, welke de Heer Troost zal gaan bekleden, zal nog nader worden bericht.

GOUVERNEUR IN CINELANDIA.

Gisteravond woonde Zijne Excellentie Dr. Petrus A. Kasteel de films „Aan het Russische Front" en „De Verdediging van Moskou" bij in Cinelandia.

DE CHINEZENQUAESTIE.

In het verslag over de Statenzitting van Woensdagavond staat, dat de Staten tevreden zouden zijn over het geheime rapport door het Bestuur over de Chinese quaestie uitgebracht. Dit is echter niet juist. De toedracht is aldus: Het Bestuur diende bij de Staten een geheim rapport in, dat door een commissie uit de Statenleden onderzocht werd en deze commissie bracht hierover eveneens rapport uit, dat uiteraard slaande op een geheim rapport eveneens geheim is. De Staten nu stuurden dit rapport van hun commissie van onderzoek naar het Bestuur met een begeleidende brief, waarin zij zich eens verklaarden met het rapport van hun commissie. Tevens stelden zij enige vragen, die in het verslag te lezen staan.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **K.S.C. Athletiek:** Zondag, 16 Augustus as athletiek op de gewone nummers. Inlichtingen bij den Heer Petrus Breusers, Kortijnweg 52.

VRACHTRUIMTE VOOR CURAÇAO.

In verband met het bericht in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van Woensdag 5 Augustus jl., dat in de Verenigde Staten de vrachtruimte voor uitvoer naar Latijns Amerika zal worden toebedeeld op een maandelijkse basis, kunnen wij thans mededelen, dat ook het gebiedsdeel Curaçao hieronder valt.

Dit vernamen wij uit particuliere bron, hoewel de Inkoopcentrale er nog niet officieel van op de hoogte is gesteld.

Door het gebruik van de term Latijns Amerika bestond namelijk onzekerheid of Curaçao onder de nieuwe regeling zou vallen.

AMERIKANEN VIEREN FEEST.

Company A van de Amerikaanse strijdkrachten nam gisteren een nieuw cludlocaal in gebruik en vierde dat met een groots feest. Het locaal was versierd met vlaggen en 150 soldaten vermaakten zich met 75 Curaçaose gasten. Het was een zeer prettige bijeenkomst.

RODE KRUIS.

Transport-Colonne.

De Res. Colonne Commandant schrijft:

Zondag as. 9 Augustus is er een verplichte oefening voor de leden der Plaatselijke Sectie van de Transport-Colonne. Leden van de Mobiele Sectie zijn alle welkom. Samenkomst 9 uur Quarantaine-gebouw. Volle uitrusting en het oudste uniform aantrekken.

WANDELING VAN PADVINDSTERS EN KABOUTERS.

Op Zaterdag 8 Augustus zijn de padvindsters en kabouters van de groepen Mundo Nobo en Groot Kwartier van plan een wandeling te maken van Mundo Nobo naar de Wilhelminaschool. Om 16.15 uur zal vertrokken worden van het clubhuis op Mundo waarna de volgende route zal worden genomen: Rodeweg, Bredestraat, brug of bootje, Bredestraat (P), Wilhelminaplein, alwaar ontbonden zal worden voor de Wilhelminaschool.

ARUBA.

SPAANSE EN PORTUGESE SCHEPEN TE ARUBA.

Het volgende communiqué heeft het Britse Consulaat ontvangen van het Britse Ministerie van Economische Oorlogvoering in verband met de huidige toeneming van het aantal schepen, die te Aruba olie laden voor Spanje en Portugal. Eveneens wordt een korte uitleg gegeven betreffende de bewegingen van de Italiaanse schepen „Taigete" en „Arcola".

Alle olieverschepingen naar Spanje en Portugal zijn gedaan in overeenstemming met de schikkingen, die ten volle zijn goedgekeurd door de Regeringen van Engeland en de Verenigde Staten. Deze schikkingen zijn getroffen op de aanbevelingen van den olie-attaché van de Verenigde Staten te Madrid, die de aankomst van de olie op het schiereiland nagaat en het gebruik er van. Sedert het uitbreken van de oorlog is de invoer van olie in Spanje ten zeerste verminderd. De toegenomen verscheping gedurende de laatste maanden te Aruba is het gevolg van de politiek der Regeringen van Engeland en van de Verenigde Staten en ook van het feit, dat sommige Spaanse olieschepen opdracht krijgen daar te laden en niet in andere havens.

De Italiaanse schepen „Taigete" en „Arcola" zijn in gebruik onder leiding van het Britse Ministerie van Oorlogsvervoer. Voor biezondere reizen, die door Italiaanse schepen gedaan worden voor de repatriëring van Italiaanse burgers uit Oost Afrika, wordt olie aan deze schepen geleverd.

Dit kan vergeleken worden met de repatriëring van As-burgers uit Zuid-Amerika, maar met dit verschil, dat de Italianen verplicht zijn hun eigen schepen te gebruiken.

EDGARDO DIAZ L. EXIT.

De redacteur en administrateur van het Arubaanse weekblad „La Esfera" heeft zijn ontslag genomen en is in dienst getreden bij een Aruba handelsfirma.

Waarschuwing.

DE ALGEMEEN MILITAIR COMMANDANT in Curaçao MAAKT BEKEND

dat met ingang van Maandag 10 Augustus 1942 het Riffort, de electrische centrale met omliggend terrein, het radiostation Groot Kwartier met omliggend terrein en de telefooncentrale en onmiddellijke omgeving van zonsondergang tot zonsopgang tot militaire terreinen verklaard zijn, waarvan de toegang verboden is voor een ieder, die niet in het bezit is van een officieel bewijs van toegang.

Een ieder, wie het ook zij, is gehouden zich tot de schildwacht te wenden en de op zijn consigne's berustende bevelen stipt op te volgen. Bij niet nakoming der bevelen heeft de schildwacht het recht de nakoming daarvan, zoonodig met kracht van wapenen, af te dwingen.

De Algemeen Militair Commandant
De Kapitein-ter Zee
C. J. Baron van Asbeck.

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

VAN DEZE TIJD.

In de afgelopen maanden hebben wij het huwelijk naar zijn wezen van verschillende zijden belicht en overdacht. Wij trachtten door deze wezenstrekken te bestuderen, te achterhalen, wat nu, over de gehele linie genomen, eigenlijk het doel van het huwelijk is, en wel speciaal in de betrekking van man en vrouw tot elkaar, om hierdoor beter onze eigen taak te bepalen en te begrijpen.

Hoewel wij vanzelfsprekend nogal aan de oppervlakte bleven, heb ik van verschillende zijden de opmerking gehoord: „Ja maar, dat is allemaal getheoretiseer: zo is het in de practijk niet".

Dit nu beaam ik onmiddellijk; maar dit is natuurlijk onvermijdelijk, als men het over wezen-en-doel van iets heeft. Sinds onze voorouders het Aardse Paradijs uitwandelden, hebben wij steeds de kunst goed verstaan, in de practijk een mooie warboel te maken van de schone dingen Gods. En zo gebeurt het, dat het aanschijn dezer dingen niet altijd gelijk is aan hun innerlijke wezen. En zo met iets, dan is dit begrijpelijkerwijze met het huwelijk het geval. de instelling die op de meest innige en geheimzinnige wijze verweven is met geheel het menselijk wezen en vooral met zijn gevoelsleven: met zijn edelste, maar tegelijk zijn hevigste neigingen.

En dus blijft ons nog één aspect ter bezichtiging over, een aspect, dat niet wezenskenmerken van het huwelijk, maar accidentiële eigenschappen van „vele huwelijken" betreft: het feit nl., dat vele huwelijken, in één of meer opzichten, niet met „het ideale huwelijk" overeenkomen.

Dit te constateren is natuurlijk niets bizonders: het is duidelijk, dat er, zoals men pleegt te zeggen, „aan ieder huwelijk wel iets hapert", om de eenvoudige reden, dat er „aan ieder mens iets hapert". De „ideale mens" zal wel een even vrome wens blijven als het „ideale huwelijk". Maar het is met huwelijken al hetzelfde als met mensen: men moet zijn maatstaven nooit te straf aanleggen: met een beetje soepelheid zijn zowel de meeste mensen als huwelijken nog zo kwaad niet!

Edoch, dit te betogen was niet mijn opzet. Ik wilde vandaag eens enige „nadelige zijden" van het huwelijk bezien, als ik dat zo noemen mag, tenminste. Met „nadelige zijden" bedoel ik dan bezwaren die vaak tegen het huwelijk worden aangevoerd, en die, hoewel niet inhaerent aan het huwelijk als zodanig in de practijk toch meestal niet van alle grond ontbloot zijn. Het is natuurlijk niet mijn bedoeling al dergelijke bezwaren te bespreken, maar ik beperk mij tot enkele gezichtspunten, die speciaal ons, vrouwen, aangaan, en vaak door vrouwen naar voren gebracht. Wat de mannen hierover zeggen, laat ik buiten beschouwing: dit is ons hoekje. De bedoeling van deze bespreking is, na te gaan, in welke richting een oplossing voor de gesignaleerde moeilijkheden is te vinden en of de door velen ingeslagen richting de juiste is.

Ik heb al verschillende malen de bewering gehoord — en toevallig las ik hetzelfde laatst nog in een artikel van een Amerikaans tijdschrift — dat er — in de regel — maar één soort „ongelukkige huwelijken" bestaat, en dat is: een huwelijk, waar de vrouw ongelukkig is. Want, betoogt men, als de man ongelukkig is: verwaarloosd wordt, slecht behandeld, de liefde van zijn vrouw verliest enz., dan doet hij er iets tegen. Hij tracht haar, zacht of hardhandig te dwingen; hij mijdt zijn huis: hij zoekt zijn compensatie elders of hij maakt er een eind aan. De man, die geduldig blijft wachten en lijden, om de liefde van zijn vrouw terug te winnen, is een witte raaf.

Terwijl het andersom herhaaldelijk voorkomt dat een vrouw slecht behandeld of zelfs mishandeld wordt, verwaarloosd of bedrogen, en dat zij geduldig haar hele leven door lijdt, want: wàt kan ze doen? Haar eindpositie is tòch altijd een onvoordelige.

Hierin nu zit tè veel waarheid, dan dat we er schouderophalend overheen kunnen stappen. Let wel: het betoog is niet, dat de vrouwen beter zouden zijn dan de mannen. Maar wèl dat de man doeltreffender en voor hemzelf voordeliger wapens heeft, om zich te weren tegen een slechte vrouw, dan de vrouw, om zich te weren tegen een slechten man. 's Mans positie is vrijer. En de mens is te zeer „gevallen mens", dan dat hij niet wel een misbruik maakt van een voordelige positie.

Dit is het thema, dat in romans, lezingen en artikelen, vooral door politicae, vrouwelijke juristen en andere vrouwelijke „voormannen" (!!) is besproken en waartegen zij op alle mogelijke wijzen trachtten stelling te nemen. Men zocht de oplossing in de „emancipatie der vrouw", in het zg. „feminisme".

Vooral in de Verenigde Staten van Amerika, het land der vrijheid, ging men zeer ver in deze „vrij-making". De getrouwde vrouw, die er, naast den man (niet mèt den man), werkte, niet uit noodzaak, maar omdat zij een „careerwoman" was; de vrouw die er even vrij uit en in het huwelijk stapte als welke man ook; de getrouwde vrouw, die er haar eigen vriendenkring op na hield en haar eigen Club, en haar eigen onafhankelijke leven leidde; kortom de vrouw, die zich alle vrijheden des mans veroorloofde, was daar een niet ongewone verschijning.

De vraag is: werd het huwelijk daardoor beter? Werd haar positie als vrouw daardoor beter? Het antwoord ligt al in het gestelde opgesloten. De eenheid van het huwelijk gaat op die manier verloren; en de vrouw kan toch moeilijk haar positie als vrouw versterken, door „man" te worden. Hoewel ik meen, de laatste jaren, vooral sinds de oorlog, in de huwelijksopvattingen in Noord-Amerika een kentering te bespeuren, hebben de Amerikaanse vrouwen m.i. het juiste inzicht in dezen nog niet verworven (en tot mijn spijt vele Nederlandse vrouwen mèt haar). Dit blijkt het duidelijkst uit haar beschouwingen over de Latijns-Amerikaanse vrouwen. Over het algemeen is haar houding ten opzichte van laatstgenoemden er een van neerbuigend medelijden. Ik herinner mij o.a. een artikel over de Latijns-Amerikaanse vrouwen, waarin met vreugde werd verteld over haar „emancipatie": zij had nu veel meer vrijheid, voornamelijk dan, het jonge meisje: zelfs in de beste families hadden de dochters een betrekking: er werd meer gestudeerd door vrouwen enz. Maar, eindigde het artikel ongeveer, zover als wij, zijn zij nog niet. Zij bekleden nog niet zoveel mannelijke betrekkingen als wij en de getrouwde vrouw is nog steeds even „ingesloten" als vroeger.

In een ander artikel, ditmaal door een man geschreven wordt verteld, op welk een onbegrijpelijke manier het Latijns-Amerikaanse meisje, ondanks haar nieuw-verworven vrijheid, eigener beweging zich ten opzichte van den man aan bepaalde „verouderde" vormen en restricties blijft houden. En hij besloot met het ware woord: „voor hàar is het huwelijk nog steeds haar natuurlijke bestemming: dàar is zij nog steeds de „alleen maar vrouwelijke vrouw: en zij wenst voor geen pas verworven vrijheden haar sterke en beschermde positie in haar gezin en haar familie prijs te geven."

Waaruit wij mogen concluderen, dat de Latijns-Amerikaanse vrouw een wijze vrouw is. Zij weet blijkbaar te kiezen uit de vrijheden, maar wenst die slechts aan te wenden tot het inderdaad versterken harer positie als vrouw, en zij weet hoe en waar die positie is.

Wij kunnen van haar dus veel leren. Want die zg. „nadelen", die wij bezagen, zij zijn de niet te ontlopen straf over ons uitgesproken: „Naar den man zult gij verlangen en hij zal over u heersen."

Maar als wij dit van de andere, de keerzijde bezien, dan blijkt die straf in „dit soort wereld" een noodzakelijkheid en dus niet alleen een straf, maar tegelijkertijd een bescherming. De positie der vrouw, de bewaakster der tradities, de behoedster der-dingen, de priesteres van huis en haard, is een tè subtiele, dan dat zij vrijelijk aan alle gevaren blootgesteld mag worden.

Maar als zijzelf geen blijk geeft deze positie te beseffen, als zij de tradities naar alle vier de winden gooit, als zij haar vrijheden neemt en de aan haar toevertrouwde waarden onderschat, dan is er niets meer om beschermd te worden, dan blijft alleen haar onvoordelige positie.

Wij kunnen onze positie slechts versterken door het huwelijk te versterken. Wij kunnen ons slechts handhaven door vrouw te blijven. Met ons staat of valt het huwelijk. En met het huwelijk onze beschaving. Onze taak is veel ernstiger dan wijzelf beseffen en veel grootser en belangrijker dan de meeste mannen ooit in zullen zien. Maar met ons staat of valt het mensdom.

Hiermee wil ik niet zeggen, dat wij onvoorwaardelijk terug moeten naar onze plaats van honderd jaar geleden. Maar als wij onze zg. „emancipatie" niet weten aan te wenden tot ons eigen, en hier door der wereld nut, dan deden wij inderdaad maar beter, de breikous en ook alleen maar de breikous weer op te nemen.

De Latijns-Amerikaanse vrouw laat ons evenwel zien, dat het anders kan. In het gezin, in de familie, zijn wij „Manusjes-van-alles". Als wij de vóór het huwelijk opgedane kennis en ervaring, de oefening van ons verstand en de beheersing van onze vaak te sterke emotionaliteit, weten aan te wenden, om betere, wijzere, meer ervaren en meer beheerste „Manusjes van alles" te zijn, dan is onze „emancipatie" niet voor niets geweest.

Er ligt op dit gebied nog een rijk studieveld voor ons open. Het wachten is op cultuur-historisch en philosophisch aangelegde en geschoolde vrouwen, die ons de hoogte en de diepte en de zwaarte van onze taak zullen afschilderen en ons het ware inzicht in onze positie zullen verschaffen. Zij zullen ons het belang der aan ons toevertrouwde waarden juist leren schatten en ons de goede weg wijzen, om ons op onze sterke en onontbeerlijke plaats te handhaven: de plaats van vrouw en moeder.

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Stokvis balletjes (Balch'i Bakijou).

1 Pond stokvis wordt in water gedurende ongeveer 20 minuten geweekt. Daarna kookt men de stokvis gaar tezamen met een pond aardappels. Wanneer de aardappels gaar zijn, neemt men de stokvis uit het water en ontdoet haar van graten en vellen. Vervolgens neemt men ook de aardappels uit het water en stampt hen tegelijk met de stokvis heel fijn. Nu fruit men 1 ui, 1 tomaat en partjes knoflook in een paar eetlepels slaolie lichtbruin, waarna men alles doorheen mengt. Ook voegt men nog een paar heel fijn gemalen kömijnen toe. Tenslotte maakt men van dit mengsel ronde balletjes, haalt hen door paneermeel of wit maismeel en braadt hen in hete slaolie mooi bruin.

Correctie.

Er is helaas weer eens wat zoek geraakt! In het recept van 2 weken geleden de Gestoofde Vis, hebben wellicht scherpzinnige lezeressen reeds lancunes geconstateerd.

Dat klopt! Er ontbreken 2 eetlepels boter en een halve theelepel zout aan. Ik hoop, dat u het recept nog niet geprobeerd had en (door wiens schuld?) standjes van manlief hebt moeten incasseren!

Correspondentie.

Den Heer X.

Uw brief met belangstelling gelezen. Inderdaad zou het mooi en nuttig zijn, als vrouwen de mannen, indien nodig, bij verschillende werkzaamheden konden vervangen. In die richting is zelfs door de Staten per speciale brief aan den Gouverneur een voorstel gedaan, zoals u zich misschien wel herinnert. Ik weet, dat er onder de vrouwen op het ogenblik zeer veel belangstelling in die richting bestaat. Wij zullen hopen, dat er gelegenheid gevonden worde, dat veel vrouwen zich op een meer actieve wijze in dienst van het vaderland kunnen stellen.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Vr.: 7 Aug.:

Telegram Afdeling: H. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 57.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

Sportclub „Asiento": Junioren voetbal: Junioren wedstrijd Rood — Wit wordt gespeeld op Woensdag 12 Augustus 1942 om 8.30 uur in verband met wedstrijden van de vereeniging „Onze Vloot". **Zondag 9 Aug.** 9.00 uur Groot Kwartier A — Asiento A terrein Groot Kwartier.

Dinsdag 11 Augustus 8.30 uur terrein Rio Canario Groot Kwartier — Asiento B.

9.30 uur: Asiento A — Groot Kwartier A.

Prot. Gem. Emmastad: Zondag Augustus 1942: 9.30 uur Jeugddienst 17.00 uur (km. Heid. Cat. vraag) voorganger Ds. C. Th. Streenstra.

Kerkberichten.

Week van 9 Aug. t/m 15 Aug. 1942.

In de ritus der Dominicanen:

Negende Zondag na het Octaaf van de H. Drievuldigheid.

Di.: H. Philomena.

Vr.: Vigilie van Maria's ten Hemelopneming. Onthoudingsdag. Dus verboden vlees te eten.

Za.: De ten Hemelopneming van de H. Maagd Maria.

De Gelovigen worden dringend verzocht om zoveel mogelijk 's morgens na de H. Mis of 's middags vóór zonsondergang te komen biechten.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.

Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:

6.— H. Mis.
7.30.— Kindermis.
9.— Plechtige Hoogmis ter ere van den Heiligen Dominicus.
17.— Toedienen van het H. Vormsel.
18.— Novene-oefeningen ter ere van de H. Philomena.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Ma. 18.— Novene-oefeningen ter ere van de H. Philomena.
Di. 6.— Plechtige H. Mis ter ere van de H. Philomena.
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: De H.H. Missen zoals op Zondag.
Biechten: 's morgens na H. Mis, op verzoek en na 16 uur, maar vóór donker.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai

Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170. spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:

5.30 H. Mis.
7.— H. Mis.
8.— Kindermis.
9.— Hoogmis (P.)
17.— Lof.

Weekdagen:

5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: De H.H. Missen zoals op Zondag.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.

Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413.

Zondag:

5.30 H. Mis.
6.30 H. Mis.
7.45 Kindermis.
9.— Hoogmis (N.)
17.— Lof en Adoratie voor de mannen.

Weekdagen:

6.— en 6.30 H. Mis.
Do.: 7.— Congregatie voor de meisjes. 17.— 18 Aanbidding voor de leden van de Eucharistische Bond (P).
Vr. 6.— Gezongen H. Mis voor de vrede.
De gehele dag gelegenheid tot biechten.
Za.: De H.H. Missen zoals op Zondag. 9.— Plechtige H. Mis ter intentie van Pastoor Theodorus Exler O.P. bij gelegenheid van zijn 25-jarig Priesterfeest.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.

Pastoor P. Elie O.P. geen telef. spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:

5.30 H. Mis (P.)
7.30 Kindermis.
8.30 Hoogmis (N. en Eng.)
17.— Lof.
Weekdagen: 6.30 en 7— H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: De H.H. Missen zoals op Zondag.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.

Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:

5.30 H. Mis
8.30 Hoogmis
17.— Lof.

Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Wo.: 6.30 H. Mis, waarna Mee congregatie.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de vrede.
Za.: H. H. Missen als op Zondag.
Biechten: elke dag na H. Mis van 16 tot 18 uur.
Bovendien iedere dag na H. ... d.i. om 7 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi

Pastoor S. Hagemans O.P., geen spreekuur: 7 — 8.15 beh. Zondag.

Zondag:

6.— H. Mis (P): 6.30 Hoogmis
17.— Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behalve ...)
Za.: H. H. Missen als op Zondag.
Biechten: 's morgens na H. Mis, 8 uur: Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS-GES...

Zo.: 7.— H. Mis: 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof
Do.: 17.15 — 18.15 Aanbidding de vrede (N).

KERK H. FRANCISCUS VAN ASSISIE, Oranjestad — Aruba

Pastoor Th. Bartel O.P., tel. spreekuren: alle weekdagen van 7 8.15 uur, alsmede om 10 uur en 18.30 behalve 's Zaterdags.

Zondag.

6.— H. Mis.
7.30 Kindermis.
8.45 Hoogmis.
17.30 Lof.
Iedere avond om 17.30 uur Rozenhoedje voor de vrede.